

üksi tulla, sest mina puulsin mitusorda komps! komps! kui inimese sammusi põrandal, wahc wahel jälle sahinet, kui läks sedagi naisterohwas südi kleidiga ümber. Ükiselt kuulin selgest eesttoa ukse lahti pauskuwad ja mehe saapa talla jäljed minu ukse poole lükuwad. Miss wöis minu eal wabiseda, kui ma arglikult küüsün: "Kes seal on?" — Ma kuulasin ärksaste, aga ei saanud vastust ega kuulnud ta tupa-tulijat välja minema. Hirm ojas mul keha igitsema, et kui weest välja olin idmmatud. Wärtsi seiva käega tömbasin teli ja lina üle pää, ja palusin Jumalat, keledat ööd lühendada; und ei tulnud seal enam silma. Ühekorraga — eh seda hirmsat lugu! — hakkab üks wääras käsi oma förmadega taps, taps! minu jalgu katsuma, tapsib siis ifa förgemalle ülestulles, tunni ta pärast förmad minu rindade peale vaneb. — Käisaga, kui oleks sedagi praego tahtnud mul förist finni hakata ja elu seest wöta, largasin ma woodist kess põrandalle! Kuu walge valgustas tuba, ja üks suur must kass seisib põlewa silmadega minu woodi al; seal largas ta laua peale ja kadus ära. Mis se muud wöis ella, kui kodukäija? — Alna ligemalle astudes, nägin, kust tont oli tulnud ja kuhu ta läinud. Üks toa tuulutamise tarvis tehtud flap-alnaruutu oli õhtu unustatud finni panna; kass oli seal sisje tulnud ja iljemine välja läinud. Ehmatuse läbi soeks läinud weri ei lastnud mind enam magama heita; ma panin riided

selga ja läksin ulitsale keha ja meelt jahtama. Turule joudes lõi sel firiku tornist faks. Gesinane poissikeste põlwe ehmatus oli seda õnne toonud, et mul iljemine ial enam kodukäija kartust ei tulnud.

Mõned inimesed waewawad ennast sellega, et nad maleluulemisse abiga usuvad, kuida

Nöiad, sortsid, kurjad-silmad ja targad

neile föltsugu vigadus, töbesi ja önnetusü viawad tegema. Neid nimetud rahva sugu ei ole kuslik maailmas leida, waid igaüks, kes ennast nõials ehk targaks laseb sõimata, annab sellega tähte, kuida tema ümberkaudo üöna ebauslikud, mõistmata inimesed elavad, kelle rahakutruid tema petuse läbi saab tühendama.

Mitmesugused haigused ja vigad wöiwad inimesele tulla, kellega meie ei tea, kust nad on hakanud, aga arstiid teadvad seda selgeste. Teadmata rahwas räägib: töbi on mulle pandud, ehk töbi on tuulest tuluud. Mõlemal korrval peab üks kuri inimene töbesünntaja olema, kes faugelt wiga tuulega teise külge läkitab! Kuid a wöib üks mõisilik inimene nii rumalat lori uskuda, ehk seda karta? Jumal üks wöib tuule tūwul ja õhu rüpes midagi jaata, kui ta tahab, aga üks wödimatu nõrk inimese loom ei wöi oma wiha ega kurjusti tuulde panna, ei sa midagi töbe teisele läkitada. Kõik töbed tulnevad loodud korrval.